

การพัฒนาทักษะการพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษเบื้องต้นด้วยแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัส: ศึกษาเฉพาะกรณีของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการ บางนา

รัตนาภรณ์ วิชาเกรียงไกร¹ ถวิกา เมฆอัครภรณ์^{2*} และสุภาพร ภูพัต³

¹นิสิตปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

²อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³อาจารย์ประจำแผนกวิชาการจัดการสำนักงานและการจัดการ วิทยาลัยพณิชยการบางนา

*Corresponding Author Email: fedutim@ku.ac.th

Received: November 19, 2024; Revised: December 26, 2024; Accepted: December 27, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษเบื้องต้นของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการบางนา โดยใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาโลจิสติกส์ ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยพณิชยการบางนา จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ชุด แบบประเมินผลการฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนที่ทำแบบฝึกทักษะการพิมพ์มีการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษดี พิจารณาจากอัตราความเร็วในการพิมพ์ (จำนวนคำในการพิมพ์ต่อนาที) เพิ่มขึ้น โดยรวมของผู้เรียนมีพัฒนาการจากระดับควรปรับปรุง (อัตราความเร็วเฉลี่ย 14.94 คำ/นาที) เพิ่มขึ้นเป็นระดับดีมาก (อัตราความเร็วเฉลี่ย 28.29 คำ/นาที) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลอัตราความเร็วการพิมพ์สัมผัสระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่ามีการพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (t-test 11.42, df = 16, P Value = 0.00) ซึ่งผู้เรียนสะท้อนความคิดเห็นจากการทำแบบฝึกทักษะสรุปได้เป็น 3 ประเด็น คือ 1) มีความสุขและความสนุกในการเรียนรู้วิชาพิมพ์ดีด 2) มีความเข้าใจในบทเรียนรายวิชาพิมพ์ดีด และ 3) สามารถปรับใช้ในรายวิชาอื่น นอกจากนี้ผลจากแบบสอบถามความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.16$) เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษเป็นวิธีเรียนที่น่าสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75, S.D. = 0.45$) รองลงมา คือ มีความเหมาะสมกับผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74, S.D. = 0.45$) ทำให้เห็นได้ว่าแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสให้กับผู้เรียนและเกิดรู้สึกที่ดีต่อการพิมพ์ดีดเพิ่มขึ้น รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนและการทำงานในอนาคตได้

คำสำคัญ: พิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ พิมพ์สัมผัส แบบฝึกทักษะการพิมพ์

Development of Basic English Typing Skills with Touch Typing Skills Exercises: Case Study of First-year Vocational Certificate Students at Bangna Commercial College

Rattanaporn Wichakrangkai¹, Tawica Mekarkakorn^{2*} and Supaporn Phoophat³

¹Bachelor Student, Faculty of Education, Kasetsart University

²Lecturer, Faculty of Education, Kasetsart University

³Teacher, Office Management and Management, Bangna Commercial College

*Corresponding Author Email: fedutim@ku.ac.th

Received: November 19, 2024; Revised: December 26, 2024; Accepted: December 27, 2024

Abstract

This research objective was to develop basic English touch typing skills of first-year vocational certificate students at Bangna Commercial College. Using an English touch typing skill exercises created by the researcher. The target population consisted of 17 first-year vocational certificate students in the logistics field during the second semester of the academic year 2023 Bangna Commercial College. The instruments were 6 English touch typing skill exercises, the evaluation form for English touch typing training skills, and a questionnaire about the skill exercises. The data were analysed by using statistics, namely mean, standard deviation, and t-test (Dependent sample).

The results of this research were: The students who practised the touch typing skill exercises have improved English touch typing skills, considering the typing speed (the number of words typed per minute) increased. Overall, the students have developed from an improved level (average speed rate 14.94 words/minute) to an excellent level (average speed rate 28.29 words/minute). When comparing the difference in touch typing speed between the first time and the sixth time, it was significantly higher than that before using the English touch typing skill exercises at the .05 level (t-test 11.42, df = 16, P Value = 0.00). The students' reflections on the skills exercises, can be summarised into 3 aspects: 1) happiness and fun in learning typing, 2) understanding of the lessons in the typing course, and 3) application in other subjects. In addition, the results of the English touch typing skills exercises suitable overall were at the highest level (\bar{x} = 4.63, S.D. = 0.16). When considering each issues, it was found that English touch typing skills exercises are an interesting learning method at the highest level (\bar{x} = 4.75, S.D.= 0.45), followed by being appropriate for students at the highest level (\bar{x} = 4.74, S.D. = 0.45). It can be seen that the English touch typing skill exercises can improve the students' touch typing skills and make them feel better about typing. Including making use of the knowledge in studying and working in the future.

Keywords: English typing, Touch typing, Typing skills exercises

บทนำ

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้มีการใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการทำงานด้านต่าง ๆ ได้อย่างมาก มีความสะดวกรวดเร็ว เป็นระเบียบเรียบร้อย ตัวอย่างเช่นในการจัดทำรายงาน การพิมพ์หนังสือ หรือเอกสารต่าง ๆ มักนิยมใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการพิมพ์แทนการเขียนด้วยมือเพราะทำให้เอกสารหรือรายงานนั้นอ่านได้ง่าย สะอาด เรียบร้อย สามารถแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว และมีความสวยงาม ทำให้คอมพิวเตอร์กลายเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญของสำนักงาน และสถานศึกษาทั่วไป ทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในการใช้คอมพิวเตอร์ทำงานทางด้านงานเอกสาร คือทักษะการพิมพ์ โดยเฉพาะการพิมพ์สัมผัสบนคอมพิวเตอร์ได้ การพิมพ์สัมผัสนอกจากเป็นการฝึกสมาธิและความจำแล้วยังช่วยทำให้การทำงานมีความคล่องตัว สามารถใช้เวลาในการทำงานอย่างคุ้มค่า เพิ่มประสิทธิภาพและสามารถจัดการเวลาในการทำงานได้ดียิ่งขึ้น และที่สำคัญทักษะการพิมพ์สัมผัสจะเป็นทักษะหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการทำงานในโลกปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การทำงานในปัจจุบันยังคงต้องการทักษะในการพิมพ์สัมผัส ซึ่งเป็นทักษะที่ดูเหมือนจะถูกเลิกใช้ในการฝึกฝนให้กับผู้เรียนเพราะเห็นว่าผู้เรียนสามารถใช้งานคอมพิวเตอร์ได้อย่างคล่องแคล่ว ดังนั้นทักษะการพิมพ์สัมผัสนั้นจึงไม่ได้ถูกพัฒนาหรือให้ความสำคัญเท่าที่ควร แม้ว่าทักษะการพิมพ์สัมผัสในหลายตำแหน่งยังคงถูกบรรจุอยู่ในเรซูเม่ในการสมัครงานด้วย (Krungthai Card Public Company Limited, 2023) โดยพิจารณาจากอัตราความเร็วในการพิมพ์ (จำนวนคำในการพิมพ์ต่อนาที) สาขาวิชาโลจิสติกส์ มีการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเอกสารด้วย เพราะโลจิสติกส์ไม่ได้เพียงการส่งสินค้าเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงการบริหารจัดการกระบวนการทั้งหมดของการขนส่งสินค้า เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานโลจิสติกส์ เช่น ใบขนสินค้าขาเข้า-ขาออก ใบรับรองการจัดส่งสินค้า ประกันภัยขนส่งสินค้า เป็นต้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องใช้ทักษะการพิมพ์สัมผัสเพื่อให้การทำงานด้านเอกสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว

กรมอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่งที่รับผิดชอบ การจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ควบคู่กับวิชาชีพ หรือในปัจจุบันคือ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาด้านการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในงานอาชีพเฉพาะ สาขาวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้ออกแบบหลักสูตรให้มีการฝึกทักษะพื้นฐานเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพทางพาณิชยกรรม โดยผู้เรียนในทุกสาขาวิชาของประเภทวิชาพาณิชยกรรมต้องเรียนรายวิชาพิมพ์ดีดทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการสร้างทักษะการแสดงออกถึงศักยภาพความสามารถด้านการพิมพ์ดีด การจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพของวิทยาลัยพาณิชยกรรมบางนา ในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น สร้างทักษะในด้านการพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษเบื้องต้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพิมพ์ดีดแบบสัมผัสมีความแม่นยำในการใช้แป้นอักษร และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการผลิตงานเอกสารหรืองานประเภทอื่น ๆ ได้ต่อไปในอนาคต ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนพิมพ์คำผิดหลายคำเนื่องมาจากการวางนิ้วแป้นเหย้าไม่ถูกต้อง และจำแป้นอักษรไม่ได้ ประกอบกับแบบฝึกพิมพ์ในหนังสือเป็นคำที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย และบางคำไม่มีความหมาย ส่งผลให้ต้องมองแป้นพิมพ์อยู่ตลอดเวลาไม่สามารถพิมพ์สัมผัสได้และพิมพ์ได้น้อยกว่าที่มาตรฐานกำหนด จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงจัดทำแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษที่เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียนมากขึ้น โดยให้ผู้เรียนใช้แบบฝึกที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาทักษะในการพิมพ์สัมผัสได้ดียิ่งขึ้น โดยเลือกศึกษาเฉพาะผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพาณิชยกรรมบางนา

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษเบื้องต้นของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการบางนา

สมมติฐานการวิจัย

ผู้เรียนใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทักษะในการพิมพ์ภาษาอังกฤษเบื้องต้นที่เร็วขึ้น และมีสถิติจำนวนคำที่เพิ่มขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการพิมพ์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (แบบสัมผัส) ของรายวิชาพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษเบื้องต้น

ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 สาขาโลจิสติกส์ ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยพณิชยการบางนา จำนวน 17 คน

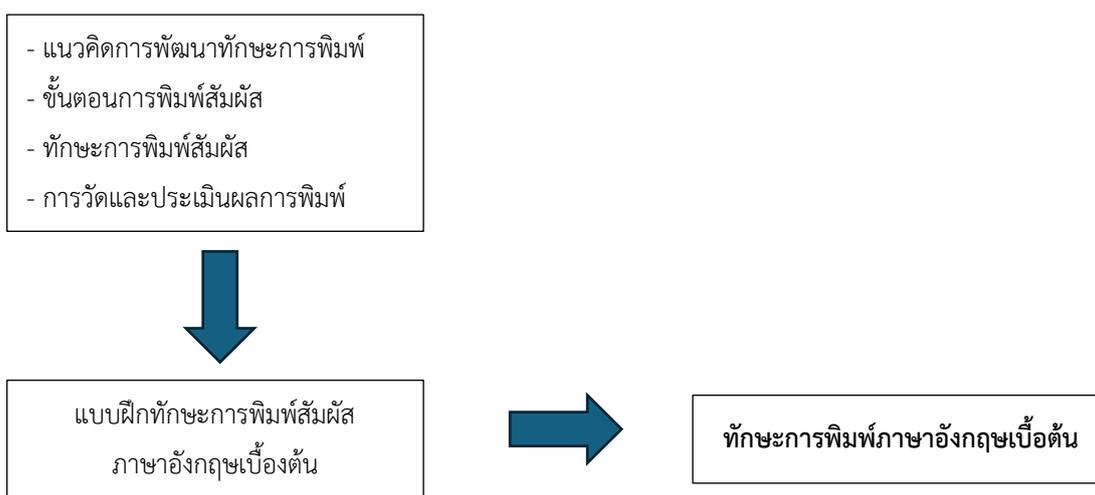
ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาวิจัยในพื้นที่วิทยาลัยพณิชยการบางนา

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เดือนพฤศจิกายน 2566 ถึง เดือนมีนาคม 2567

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

ทักษะ (Skill) เป็นความสามารถในการจัดการกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นนำไปสู่ระดับการปฏิบัติตามที่ต้องการ โดยทักษะเป็นการปฏิบัติที่เกิดจากการเรียนรู้ทำให้สามารถกระทำได้โดยไม่ต้องใช้ความคิด หรือทำได้อย่างเป็น

ธรรมชาติ เป็นอัตโนมิติ (Cronbach, 1977) จะเห็นได้ว่าการปฏิบัติที่มีทักษะจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝน พัฒนาการของกระบวนการเรียนรู้ และกลไกการทำงานของกล้ามเนื้อในการปฏิบัติ สามารถสังเกตได้จากเกณฑ์ 4 ประการ คือ ความเร็ว (Speed) ความแม่นยำ (Accuracy) ลักษณะท่าทาง (Form) และความคล่องตัว (Adaptability) และทักษะมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ เป็นการตอบสนองทางกลไกที่ต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ (Response Chain) เป็นการเกี่ยวข้องและประสานกันในการเคลื่อนไหวของอวัยวะ (Movement Coordination) และเป็นการจัดระเบียบต่อเนื่องในการตอบสนองเป็นรูปแบบการตอบสนองที่ซับซ้อน โดยทักษะเป็นแบบของพฤติกรรมที่กระทำไปด้วยความราบเรียบ (Smooth) รวดเร็วแม่นยำ และมีความสอดคล้องผสมผสานกันอย่างเหมาะสมของกล้ามเนื้ออันเป็นผลมาจากการพัฒนาความสามารถของบุคคล (Garrison and Magoon, 1972)

การจัดการศึกษาด้านการอาชีพศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม เห็นถึงความสำคัญของการพิมพ์ดีดทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งได้บรรจุอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในทุกสาขาวิชาของประเภทวิชาพาณิชยกรรม โดยเฉพาะการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการพิมพ์ภาษาอังกฤษแบบสัมผัส โดยรายวิชาดังกล่าวที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรมีความมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการพิมพ์สัมผัสตามหลักการคำนวณคำสุทธิตามหลักเกณฑ์วิธีคำนวณคำรวม (Gross Words A Minute: GWAM) ด้วยสูตรคำนวณความเร็วในการพิมพ์ภาษาอังกฤษ เป็นการคิดคำนวณต่อนาทีโดยเอาจำนวนคีย์ที่พิมพ์ได้ทั้งหมดในเวลา 1 นาที หาร 4 (ไม่ลบคำผิด) จะได้ผลลัพธ์เป็นคำรวมที่พิมพ์ได้ต่อ 1 นาที เมื่อสามารถพัฒนาความเร็วและความแม่นยำจนเกิดทักษะ (Skill) แล้ว ผู้เรียนต้องมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและนำหลักเกณฑ์การคำนวณคำสุทธิต่อนาทีมาใช้ในการประเมินผลการพิมพ์ครั้งต่อไป ซึ่งการวัดผลในการพิมพ์ โดยการพิมพ์จับเวลา 1-3 นาที หรือมากกว่า ตามขั้นตอนการเรียนซึ่งจะเพิ่มเวลาให้มากขึ้นเพื่อหาจำนวนคำที่พิมพ์ได้ใน 1 นาที การพิมพ์ให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญผู้เรียนจะทราบความก้าวหน้าในจำนวนคำที่เพิ่มขึ้นนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น เพื่อสร้างทักษะความแม่นยำ ความถูกต้อง รวดเร็ว ตลอดจนนำไปสู่การพิมพ์ได้ตามมาตรฐานของวิชาชีพ โดยการสอนทักษะการพิมพ์สัมผัส โดยวิธีการพิมพ์สัมผัส แบ่งเป็น 8 ข้อ ได้แก่ 1) วางนิ้วในตำแหน่งที่ถูกต้อง 2) ก้าวนิ้วอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และพิมพ์ได้จังหวะสม่ำเสมอ 3) วางแบบพิมพ์ให้ถูกต้อง 4) ตามองแบบ ไม่มองแป้น 5) ปิดแคร์และเคาะคานเว้นวรรคถูกต้อง และรวดเร็ว 6) มีสมาธิแน่วแน่ในขณะที่พิมพ์ 7) มีจุดมุ่งหมายในการพิมพ์ทุกครั้ง 8) บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ตามมาตรฐานที่กำหนด (Daengkumkoon, 2019) วิธีการสอนที่ได้รับความนิยมเป็นการสอนตามแนวผสม (Saecheng, 2011) เป็นการสอนเริ่มจากแป้นเหย้าให้หมดก่อนแล้วจึงสอนแป้นอื่นต่อไป หลักการดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการก้าวนี้ในการพิมพ์ซึ่งผู้สอนสามารถสร้างแบบฝึกหัดที่ผสมคำ วลี หรือประโยคที่มีความหมายจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วมากขึ้น นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนในอาชีวศึกษามีความมุ่งเน้นการสอนปฏิบัติตามสมรรถนะอาชีพเพื่อให้ผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถเข้าสู่อาชีพหรือสามารถประกอบอาชีพได้ ทักษะการพิมพ์สัมผัสเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและต้องได้รับการฝึกปฏิบัติ การฝึกทักษะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องฝึกฝนทักษะนั้นบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ เมื่อฝึกอย่างเพียงพอ จะสร้างการปฏิบัติขึ้นเป็นทักษะที่มีความชำนาญ เกิดลักษณะนิสัยที่ดี ทั้งการฝึกปฏิบัติขึ้นควรมีการคำนึงการฝึกให้สอดคล้องกับสาขาวิชาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในอาชีพ (Prosser and Quigley, 1949) ซึ่งการสอนทักษะปฏิบัติ Dave (1970) ที่มุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติไปตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก หรือจากมีความซับซ้อนน้อยไปมีความซับซ้อนมาก โดยนำไปสู่การสร้างแบบฝึกทักษะการพิมพ์ที่เป็นการจัดสภาพการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแบบฝึกในครั้งนี้ใช้แนวคิดของ Prosser and Quigley (1949) และ Dave (1970) ที่มุ่งพัฒนาทักษะของผู้เรียนที่ต้องออกแบบการฝึกที่อยู่ในระดับง่ายไปยาก เช่น จากคำ วลี และประโยค เป็นต้น รวมถึงต้องมีการทำซ้ำ ๆ จนเกิดความชำนาญ ดังนั้น จึงนำไปสู่การสร้างและออกแบบแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัส

ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายตามแนวคิดข้างต้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษต่อไป

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีผู้ที่ได้ศึกษาในการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในบางงานวิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการฝึกพิมพ์สัมผัสเพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนที่พัฒนาการของทักษะที่สูงขึ้นร้อยละ 100 (Kulta, 2024; Deenan, 2018) นอกจากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแล้วผู้สอนสามารถพัฒนาแบบฝึกหรือชุดฝึกทักษะได้ตามบริบทและผู้เรียน สอดคล้องกับ Phurisat (2009) และ Tehyo (2018) ที่พัฒนาชุดฝึกทักษะการพิมพ์เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นชุดฝึกที่เหมาะสมกับผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส โดยผู้สอนสามารถเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหรือสามารถพัฒนาชุดฝึกทักษะขึ้นมาใหม่ ดังนั้นในงานวิจัยครั้งนี้จึงพัฒนาชุดฝึกขึ้นเนื่องจากโปรแกรมดังกล่าวต้องใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นการฝึกพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีดและมีเนื้อหาที่อาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้เรียนโดยตรงหรือมีความเหมาะสมตามบริบทของผู้เรียนในงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาทักษะการพิมพ์ภาษาอังกฤษเบื้องต้นโดยใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการบางนา โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาโลจิสติกส์ ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ของวิทยาลัยพณิชยการบางนา จำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ แบบประเมินผลการฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความเหมาะสมการใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ทั้ง 3 เครื่องมือ ดังนี้

แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) เริ่มจากการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 คู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาพิมพ์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น 2) ศึกษาตำรา ผลงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษารูปแบบการสร้างแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ 3) สร้างแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ฉบับร่าง จำนวน 6 ชุด โดยเรียงลำดับจากง่ายไปยาก จากคำ วลี และประโยค และมีความเกี่ยวข้องกับคำศัพท์ของสาขาวิชาโลจิสติกส์ รายละเอียดดังนี้ ชุดที่ 1 อยู่ในรูปแบบคำ วลี ที่เป็นคำศัพท์อย่างง่ายและคำ วลีเกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์ ชุดที่ 2 - 3 อยู่ในรูปแบบประโยคสั้น ๆ ในลักษณะของนิทานภาษาอังกฤษและประโยคที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์ และชุดที่ 4 - 6 อยู่ในรูปแบบประโยคที่ยาวขึ้น ในลักษณะของบทความให้ความรู้เกี่ยวข้องกับ โลจิสติกส์หรือบทความให้กำลังใจ โดยในแต่ละแบบฝึกทักษะจะมีการแบ่งบรรทัดในการพิมพ์จับเวลาแต่ละครั้งอยู่ที่ 3 - 4 บรรทัด เพื่อลดความเบื่อหน่ายของผู้เรียนที่มักจะเจอกับแบบฝึกที่มีจำนวนหลายบรรทัด ทั้งนี้แบบฝึกทักษะอื่นจะมีการสลับตัวอักษรไปมา เป็นคำศัพท์ที่ยากและไม่มี ความหมาย ซึ่งแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมีความแตกต่างจากแบบฝึกทักษะในหนังสือของผู้เรียนที่เป็นคำที่ไม่มี ความหมาย ไม่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของผู้เรียน 4) นำแบบฝึกทักษะดังกล่าวให้อาจารย์ที่เลี้ยง อาจารย์ประจำสาขาวิชาโลจิสติกส์ และอาจารย์นิเทศตรวจสอบความถูกต้อง

เหมาะสมเพื่อให้มีความถูกต้องเหมาะสมกับผู้เรียนและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข และ 5) นำแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ไปใช้สอนผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย

แบบประเมินผลการฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ออกแบบแบบประเมินตามจำนวนครั้งของแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ 2) นำแบบประเมินดังกล่าวให้อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์ประจำสาขาวิชาโลจิสติกส์ และอาจารย์นิเทศตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมเพื่อให้มีความถูกต้องเหมาะสมกับผู้เรียนและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข และ 3) นำแบบประเมินผลการฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ไปใช้บันทึกข้อมูล

แบบสอบถามความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาผลงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ 2) สร้างแบบสอบถามความเหมาะสมฉบับร่าง มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ 3) ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้วยการหาค่า Index of Item-Objective Congruence: IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (Thaweerat, 1997) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาข้อคำถามให้คะแนน +1 หากแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ 0 หากไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และ -1 หากแน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ 4) ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และจัดทำเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ และแบบประเมินผลการฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษที่ใช้บันทึกคะแนน ซึ่งก่อนการใช้แบบฝึกทักษะดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการสอนความรู้และทักษะเบื้องต้นในการพิมพ์ให้กับผู้เรียน ยังพบว่า ผู้เรียนพิมพ์คำผิดจำนวนมาก วางนิ้วแป้นเหย้าไม่ถูกต้อง จำแป้นอักษรไม่ได้ ประกอบกับแบบฝึกพิมพ์ในหนังสือเป็นคำที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยและบางคำไม่มีความหมายส่งผลให้ต้องมองแป้นพิมพ์อยู่ตลอดเวลา รวมถึงเรื่องของการขาดสมาธิของผู้เรียนจากความเบื่อหน่ายในรายวิชาจนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ปัญหาดังกล่าวนี้นำมาซึ่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถพิมพ์สัมผัสได้และพิมพ์ได้ช้ากว่าที่มาตรฐานกำหนด โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ ชุดที่ 1 แล้วบันทึกจำนวนคำ/นาที่ ในครั้งที่ 1
 2. ดำเนินการสอนกลุ่มเป้าหมายด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ชุดที่ 2-5 และให้ผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ทุกสัปดาห์เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ บันทึกจำนวนคำ/นาที่ ทุกครั้ง เป็นครั้งที่ 2-5
 3. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ ชุดที่ 6 ผู้สอนบันทึกจำนวนคำ/นาที่ เป็นครั้งที่ 6
- ทั้งนี้ ในการปฏิบัติแต่ละครั้งผู้วิจัยมีการให้ผู้เรียนสะท้อนผลในส่วนของการคิดเห็นที่ได้ใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ด้วยเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและปรับปรุงแบบฝึกทักษะในครั้งต่อไป

หลังจากฝึกปฏิบัติครบทั้ง 6 ครั้งแล้ว เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามความเหมาะสมของการใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย และนำผลที่ได้ทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินผลการฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ จากการบันทึกจำนวนคำ/นาที่รวมทั้งหมดจำนวน 6 ครั้ง แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยของแต่ละครั้ง เพื่อให้เห็นค่าเฉลี่ยโดยรวมของกลุ่มเป้าหมายในการใช้เครื่องมือฝึกทักษะการพิมพ์ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 สาขาโลจิสติกส์ ประจำภาค

เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยพณิชยการบางนา จำนวน 17 คน โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลถูกกำหนดผ่านผู้วิจัย อาจารย์นิเทศ และอาจารย์พี่เลี้ยงที่เป็นอาจารย์สอนในรายวิชาพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อให้ได้เกณฑ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่ใช่สาขาวิชาเลขานุการหรือการจัดการได้ฝึกทักษะในเบื้องต้นและนำไปสู่การพัฒนาในลำดับต่อไป ประกอบกับความสมบูรณ์ของเครื่องพิมพ์ดีด ในการวิจัยครั้งนี้จึงได้ใช้เกณฑ์ที่ทางผู้สอนรายวิชาในวิทยาลัยกำหนดขึ้น ดังนี้

พิมพ์ได้ 0 – 14	คำ/นาที่	หมายถึง ควรปรับปรุง
พิมพ์ได้ 15 – 20	คำ/นาที่	หมายถึง พอใช้
พิมพ์ได้ 21 – 25	คำ/นาที่	หมายถึง ดี
พิมพ์ได้ 26	คำ/นาที่ ขึ้นไป	หมายถึง ดีมาก

และเกณฑ์ในการแปลความของแบบสอบถามความเหมาะสม ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง เหมาะสมระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง เหมาะสมระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง เหมาะสมระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง เหมาะสมระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

รวมถึงการวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างคะแนนการพิมพ์สัมผัสครั้งที่ 1 และครั้งที่ 6 โดยใช้ค่า t-test (Dependent Sample) ของผลอัตราความเร็วการพิมพ์สัมผัสจากการใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 สาขาโลจิสติกส์ ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยพณิชยการบางนา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นด้วยการพิมพ์สัมผัสของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการบางนา ให้เร็วขึ้นและมีสถิติจำนวนคำที่เพิ่มขึ้น ซึ่งผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางการเปรียบเทียบประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์สัมผัสของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ

ลำดับ	อัตราความเร็วการพิมพ์สัมผัส (คำ/นาที่)						เปรียบเทียบความเร็วในการพิมพ์ระหว่างครั้งที่ 1 และครั้งที่ 6
	จากการใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ						
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	
1	5	8	13	15	18	21	16
2	24	27	27	31	34	38	14
3	15	16	17	12	19	22	7
4	17	22	21	25	23	26	9
5	14	16	16	23	21	28	14
6	8	12	11	15	23	29	21
7	15	19	21	24	27	31	16

ลำดับ	อัตราความเร็วการพิมพ์สัมผัส (คำ/นาที)						เปรียบเทียบความเร็วในการพิมพ์ระหว่างครั้งที่ 1 และครั้งที่ 6
	จากการใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ						
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	
8	21	19	24	26	30	32	11
9	19	21	17	23	20	28	9
10	21	22	25	26	27	34	13
11	28	30	30	33	35	36	8
12	10	18	23	24	25	29	10
13	5	12	15	18	21	26	21
14	4	8	5	8	12	15	11
15	9	13	16	18	23	25	16
16	6	9	12	18	21	23	17
17	33	35	36	36	37	38	5
ค่าเฉลี่ย	14.94	18.05	19.35	22.05	24.47	28.29	12.82

t-test 11.42*, df = 16, P Value = 0.00

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มเป้าหมายแต่ละคนมีการพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการพิมพ์ดีดสัมผัสภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับ โดยก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษผู้สอนได้จัดการเรียนการสอนความรู้และทักษะพื้นฐานในการพิมพ์ดีดให้ผู้เรียนก่อนเป็นการปูพื้นฐานด้านการพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ ผ่านหนังสือแบบเรียนและแบบฝึกปฏิบัติตามหนังสือเรียน ซึ่งพบปัญหาในการฝึกปฏิบัติจากผลการประเมินการพิมพ์สัมผัสและการสะท้อนผลจากผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนไม่ชินกับการใช้เครื่องพิมพ์ดีดที่จะมีแป้นพิมพ์ที่ใหญ่และหนักกว่าแป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ ประกอบกับแบบฝึกที่เป็นคำที่ไม่มี ความหมาย คำที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย และบางคำอาจไม่ได้ใช้ในการทำงานหรือชีวิตประจำวัน หลังจากพบปัญหาและเพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสของผู้เรียนเพิ่มขึ้น จึงได้เริ่มใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนฝึกการพิมพ์สัมผัสโดยใช้พื้นฐานเดิมประกอบแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละสัปดาห์มีการให้ฝึกปฏิบัติโดยใช้แบบฝึกดังกล่าว โดยเรียงจากชุดที่ 1 ไปจนถึงชุดที่ 6 ซึ่งได้บันทึกคะแนนในการพิมพ์จากการคำนวณอัตราความเร็ว (GWAM) แต่ละครั้ง จำนวน 6 ครั้ง แต่ละครั้งมีค่าเฉลี่ย ดังนี้ ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.94 คำ/นาที กลุ่มเป้าหมายสามารถพิมพ์สัมผัสอยู่ในเกณฑ์ ควรปรับปรุง ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 18.05 คำ/นาที อยู่ในเกณฑ์ พอใช้ ครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 19.35 คำ/นาที อยู่ในเกณฑ์ พอใช้ ครั้งที่ 4 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 22.05 คำ/นาที อยู่ในเกณฑ์ ดี ครั้งที่ 5 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 24.47 คำ/นาที อยู่ในเกณฑ์ ดี และครั้งที่ 6 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 28.29 คำ/นาที อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 จะเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการของผู้เรียนที่สามารถพิมพ์สัมผัสได้เพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยอยู่ที่ 12.82 คำ/นาที แสดงถึงพัฒนาการทักษะการพิมพ์สัมผัสของผู้เรียนที่เพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 100 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล จากจำนวนผู้เรียน 17 คน พบว่า มีผู้เรียนจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 58.82 ที่สามารถพิมพ์จำนวนคำ/นาทีเพิ่มขึ้นทุกครั้งที่มีการใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์ โดยผู้เรียนอีก 7 คน (ลำดับที่ 3 4 5 6 8 9 และ 14) มีจำนวนคำที่พิมพ์ต่อหน้าที่ลดลงบ้างในบางครั้ง แต่เมื่อเทียบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 จะเห็นได้ว่ามีพัฒนาการที่สูงขึ้นทุกคน

ในด้านความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เรียนหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติโดยใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ สามารถแบ่งได้เป็นประเด็นดังนี้ 1) ความสุขและความสนุกในการเรียนรู้วิชาพิมพ์ดีด ผู้เรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียนวิชาพิมพ์ดีดเพิ่มมากขึ้น จากการที่รู้สึกไม่สนุกกับการเรียนพิมพ์ดีดเพราะความยากในการพิมพ์ ไม่สามารถพิมพ์สัมผัสได้ตามเวลาหรือทำได้ตามเพื่อน รวมถึงการไม่คุ้นเคยกับเครื่องพิมพ์ดีด ความหนักของแป้นพิมพ์ที่ต้องใช้แรงกดที่มากกว่าการพิมพ์คอมพิวเตอร์ ประกอบกับคำในแบบฝึกตามหนังสือเรียนเป็นคำที่ไม่คุ้นเคยหรือเป็นคำที่ไม่มี ความหมาย ทำให้รู้สึกเบื่อหน่ายในการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ เมื่อมีการปรับมาฝึกปฏิบัติโดยใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัส ภาษาอังกฤษนั้น รู้สึกคุ้นเคยกับคำศัพท์ เป็นคำที่มีความหมายรวมถึงการให้พิมพ์ชื่อและนามสกุลของตนเองทุกครึ่งในทุก หน้า ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกและเห็นความสำคัญของการพิมพ์ดีดและการพิมพ์สัมผัสเพิ่มมากขึ้น 2) ความเข้าใจใน บทเรียนรายวิชาพิมพ์ดีด จากการที่ใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษที่เป็นคำที่มีความหมาย ใช้ในชีวิตประจำวัน และเลือกใช้คำที่มีการวางนิ้วที่เป็นธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถพิมพ์สัมผัสได้ด้วยอัตราความเร็วและมีความ แม่นยำที่เพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ 3) การปรับใช้ในรายวิชาอื่น ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาโลจิสติกส์ ได้มากขึ้นจากการได้ฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัส ในระหว่างที่พิมพ์ผู้เรียนได้ท่อง สะกดคำศัพท์ ทำให้สามารถจดจำคำศัพท์ นั้น ๆ ได้มากขึ้น ส่งผลให้การสอนท่องและเขียนคำศัพท์ในรายวิชาของสาขาวิชาโลจิสติกส์นั้นได้คะแนนที่สูงขึ้นด้วย ทั้งนี้ เมื่อผู้เรียนเกิดความสุข ความสนใจในการเรียน เข้าใจในบทเรียน ตลอดจนส่งผลทางบวกกับรายวิชาอื่นทำให้ผู้เรียนเห็น ความสำคัญของการพิมพ์สัมผัสเพิ่มมากขึ้น สามารถประยุกต์ใช้ในการเรียน การทำงาน รวมถึงปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลอัตราความเร็วการพิมพ์สัมผัสจากการใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัส ภาษาอังกฤษพบว่า ผู้เรียนมีทักษะในการพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นที่เร็วขึ้น และมีสถิติจำนวนคำที่เพิ่มขึ้น โดยใช้แบบฝึก ทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษที่ผู้สอนสร้างขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (t-test 11.42, df = 16, P Value = 0.00) เป็นไปตามสมมติฐาน ดังแสดงในตารางที่ 1

นอกจากนี้ ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 4.63 (S.D. = 0.16) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ

N = 17

ที่	รายการ	\bar{x}	S. D.	ระดับความเหมาะสม
1	ช่วยให้เรียนรู้ได้เร็วและง่ายขึ้น	4.65	0.49	มากที่สุด
2	ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาของบทเรียนมากขึ้น	4.49	0.49	มาก
3	ช่วยให้สามารถฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง	4.69	0.47	มากที่สุด
4	มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.61	0.50	มากที่สุด
5	มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.74	0.45	มากที่สุด
6	ช่วยให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	4.65	0.49	มากที่สุด
7	ช่วยให้สนุกสนานกับการเรียนรู้	4.48	0.51	มาก
8	สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	4.70	0.47	มากที่สุด
9	ช่วยพัฒนาทักษะการพิมพ์ดีดอังกฤษ	4.61	0.50	มากที่สุด
10	เป็นวิธีเรียนที่น่าสนใจ	4.75	0.45	มากที่สุด
	รวม	4.63	0.16	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.16$) เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุดคือ เป็นวิธีเรียนที่น่าสนใจ ($\bar{X} = 4.75, S.D. = 0.45$) รองลงมา คือ มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.74, S.D. = 0.45$) สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.70, S.D. = 0.47$) ช่วยให้สามารถฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.69, S.D. = 0.47$) ช่วยให้เรียนรู้ได้เร็วและง่ายขึ้น และช่วยให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันอยู่ที่ $\bar{X} = 4.65, S.D. = 0.49$) และมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย และช่วยพัฒนาทักษะการพิมพ์ดีดอังกฤษ ((ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันอยู่ที่ $\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.50$) ส่วนประเด็นมีระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุดคือ ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาของบทเรียนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.49$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ช่วยให้สนุกสนานกับการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.51$) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นด้วยแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการบางนา สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

จากการใช้แบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษดีขึ้น และมีจำนวนคำที่พิมพ์ได้เพิ่มมากขึ้นในอัตราความเร็วที่เพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นตามลำดับ โดยรวมของผู้เรียนมีพัฒนาการจากระดับควรปรับปรุง (อัตราความเร็วเฉลี่ย 14.94) เพิ่มขึ้นเป็นระดับดีมาก (อัตราความเร็วเฉลี่ย 28.29) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 จะเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการของผู้เรียนที่สามารถพิมพ์สัมผัสได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยอยู่ที่ 12.82 คำ/นาที แสดงพัฒนาการทักษะการพิมพ์สัมผัสของผู้เรียนที่เพิ่มสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 100 โดยผู้เรียนสะท้อนคิดสรุปได้เป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ความสุขและความสนุกในการเรียนรู้วิชาพิมพ์ดีด 2) ความเข้าใจในบทเรียนรายวิชาพิมพ์ดีด และ 3) การปรับใช้ในรายวิชาอื่น ซึ่งผลจากแบบสอบถามความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.16$) เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประเด็นการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษเป็นวิธีเรียนที่น่าสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75, S.D. = 0.45$) รองลงมา คือ มีความเหมาะสมกับผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74, S.D. = 0.45$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ช่วยให้สนุกสนานกับการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.51$)

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความตั้งใจที่หมั่นฝึกฝนทักษะการพิมพ์สัมผัส และมีสมาธิในการพิมพ์ที่มากขึ้นทำให้เห็นถึงการพัฒนาศักยภาพที่ผู้เรียนมีอยู่ เนื่องจากการที่ผู้เรียนจะสามารถพิมพ์ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วต้องมีสมาธิที่แน่วแน่ในขณะที่พิมพ์และมีจุดมุ่งหมายในการพิมพ์ทุกครั้งเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ (Daengkumkoon, 2019) นอกจากนี้จากการออกแบบแบบฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษของผู้วิจัยได้ออกแบบโดยเรียงจากง่ายไปยากและมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนากิจกรรมพิมพ์สัมผัสได้เพิ่มมากขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nuankeaw (2022) ที่พัฒนาแบบฝึกทักษะจำนวน 3 ชุดที่มีลำดับความยากง่ายเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนากิจกรรมพิมพ์จดหมายธุรกิจซึ่งทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ การฝึกทักษะนั้นต้องอาศัยการฝึกฝนซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญที่มากขึ้น จากงานวิจัยครั้งนี้ได้ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ 6 ครั้งต่อเนื่องกันและการเพิ่มทักษะจากการฝึกพิมพ์เป็นคำ วลี และประโยค ตามลำดับสอดคล้องกับแนวคิดของ Dave (1970) ที่ได้เสนอแนวคิดใน

การพัฒนาทักษะของบุคคลที่ประสบความสำเร็จควรเริ่มจากการฝึกทักษะย่อยก่อนเพื่อการเชื่อมโยงสู่ทักษะใหญ่ และแนวคิดของ Simpson (1972) ที่กล่าวถึงการพัฒนาทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝน เมื่อได้รับการฝึกฝนที่แล้วจะเกิดทักษะที่ถูกต้อง ชำนาญ คงทน และรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากผลการพัฒนาอัตราความเร็วในการพิมพ์สัมผัสที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ รวมถึงทักษะการพิมพ์สัมผัสเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและต้องได้รับการฝึกฝึกฝนทักษะย่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนความชำนาญ เกิดลักษณะนิสัยที่ดี ทั้งการฝึกปฏิบัตินั้นควรมีการคำนึงถึงการฝึกให้สอดคล้องกับสาขาวิชาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในอาชีพด้วย (Prosser and Quigley, 1949) ซึ่งแบบฝึกดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการจัดการอาชีวศึกษาที่ต้องมีจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนในสิ่งที่ใกล้เคียงกับสาขาวิชาหรืออาชีพ รวมถึงการฝึกฝนคุณลักษณะของอาชีพ นอกจากนี้แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีการแบ่งบรรทัดในการพิมพ์จับเวลาแต่ละครั้งอยู่ที่ 3 - 4 บรรทัด เพื่อลดความเบื่อหน่ายของผู้เรียนที่มักจะเจอกับแบบฝึกที่มีจำนวนหลายบรรทัด ประกอบกับคำ วลี และประโยคในแบบฝึกมีความหมายและมีความเกี่ยวข้องในสาขาวิชาของผู้เรียน และตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจ เกิดแรงจูงใจและตั้งใจในการปฏิบัติสอดคล้องกับองค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ (Panmanee, 2003) ที่ได้บอกถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจของบุคคลซึ่งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องได้แก่ ธรรมชาติของแต่ละบุคคล โดยผู้วิจัยสร้างแบบฝึกที่ตอบสนองต่อบริบทและลักษณะของผู้เรียน สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมที่ผลก่อบให้ผู้เรียนเกิดความพยายาม ความตั้งใจเพื่อให้สำเร็จและทำให้ดีขึ้น โดยแบบฝึกที่มีความง่ายไปจนถึงความยากทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่เห็นถึงความสำเร็จในแต่ละขั้นและนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่สูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้สอนทักษะการพิมพ์ดีดควรศึกษาบริบทและลักษณะของผู้เรียนและนำไปสู่การออกแบบกิจกรรมหรือแบบฝึกที่เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ
2. ผู้สอนทักษะการพิมพ์ดีดหรือที่เกี่ยวข้องควรบูรณาการความรู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดแรงจูงใจและสามารถนำไปสู่การประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสเพื่อพัฒนาทักษะและสร้างเจตคติที่ดีต่อทักษะการพิมพ์สัมผัสมากขึ้น
2. ควรศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการพิมพ์ภาษาอังกฤษดิจิทัล (Digital English Typing) ซึ่งเป็นรายวิชาในหมวดสมรรถนะวิชาชีพในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน รหัสวิชา 20200-1005 พิมพ์อังกฤษดิจิทัล (Digital English Typing) ตามโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2567

References

- Cronbach, L. J. (1977). *Educational Psychology*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Daengkumkoon, S. (2019). *Basic English Typing*. Aimphan Press Co., Ltd.
- Dave, R. H. (1970). *Psychomotor levels in developing and writing behaviour objectives*. Arizona: Educational Innovators.
- Deenan, K. (2018). *The Developing of Touch Typing Skills in Basic Thai Typing Course for Students at the Vocational Certificate level 1st year, Business Computer major*. Retrieved from <https://www.asean-tech.ac.th/images/Project/2561/konnapa61.pdf>.

- Garrison, K. and Magoon, R. (1972). *Educational Psychology*. Columbia Ohio: Charles E. Merrill Publishing Company.
- Krunghthai Card Public Company Limited. (2023). *Practice Typing, A (almost) Forgotten Skill. Helps Increase Work Efficiency*. Retrieved from <https://www.ktc.co.th/article/knowledge/salary-man/typingwriter-practice>.
- Kulta, T. (2024). *Using a Typing Training Program to Solve Students' Keyboarding Skills*. Retrieved from https://web2.schoolmaster.in.th/super/modules/adviser/file_upload/57020123/1896/1896_18961726054261.pdf
- Nuankeaw, M. (2022). *The Study of Learning Achievement by Using the Skill Practice on Typing Business Letters, Basic English Typing course, Course Code 20200-1005*. Retrieved from <http://www.yvc.ac.th/yvc2021/wp-content/uploads/2023/03/Achievement-Studies-by-using-skill-exercises-about-business-letter-printing-Basic-English-Typing-course-course-code-20200-1005.pdf>
- Panmanee, A. (2003). *Creative Psychology of Teaching*. Bangkok: Yaimai Creative Group.
- Phurisat, S. (2009). *Report on The Development of Thai Touch Typing*. Bangkok: Pattanawichakarn.
- Prosser, C. A. and Quigley, T. H. (1949). *Vocational education in a democracy*. New Jersey: American Technical Society.
- Saecheng, S. (2011). *Teaching Touch Typing, Part 2*. Retrieved from <https://www.gotoknow.org/posts/419257>.
- Simpson, E. J. (1972). *The classification of educational objectives in the psychomotor domain*. Washington DC: Gryphon House.
- Tehyo, A. (2018). *Development of Learning Achievement of Home keys through Easy Typing Study Lesson in Computer Course of Pitchalai Preparatory Mattayomsuksa 1 Students*. The 9th Hatyai National and International Conference. Hatyai University.
- Thaweerat, P. (1997). *Research Methodology in Behavioral Science and Social Science*. 7th ed. Bangkok: Educational and Psychological Test Bureau Srinakharinwirot